

SENDİKALAR NE DİYOR?

Lokmacı köprüsünün yıkılması ve barikatın açılması konusunda Cumhurbaşkanı M. Ali Talat'ın ilk günlerdeki sert çıkışı ve istifa resti, ardından gerçekleşen Türkiye ziyareti sonunda bu sert çıkıştan çark ederek

askerle arasında problem olmadığını belirten Lokmacı barikatı sorununun kenarından kıyasından geçerek kaçamak yanıtlar vermesi ise haftanın olayı oldu.

Haftaya damgasını vuran hususlardan birisi de, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin

Anayasa'nın geçici 10. maddesine dayanarak, Lokmacı bölgesinin kendi kontrollerinde olduğunu belirten, bu bölgenin kendi izinleri dışında hiçbir şekilde kullanılmayacağını açıklamasıydı.

Sayfa 5'te

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

12 Ocak Cuma 2007, Yıl 10, Sayı:237 Fiyatı:1 YTL. (KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK CEPHE HÜKÜMETİ!**
**ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΡΟ!**

İşgalden Kurtulmak Şart!

- Emperyalizmden Kurtulmadan İşgalden Kurtulamaz!
- Lokmacı Barikatındaki köprü sorunuyla bir kez daha anayasanın 10'uncu maddesi Kıbrıs Türklerin gündemine getirildi.
- UBP, DP ve diğer sağ partiler anayasanın 10'uncu maddesiyle ilgili hiç bir sorun görmezken, Akıncı'nın bunu mecliste seslendirmesinin ardından CTP hariç "sol" partilerimiz de faaliyete geçtiler.
- Oysa 10. madde Kıbrıs'ın TC tarafından işgalinin uluslararası hukuka uyarlanmasından

başka birşey değildir.

- Maddenin gerçekte kaldırılmasını istiyorsak adanın işgaline de son vermek zorundayız! Kıbrıs'ı işgalden kurtarmak istiyorsak onu ayrıca emperyalizmden de, garantörlerden de ve onların uzantılarından da kurtarmak zorundayız.
 - Gerçek bağımsızlığımızı Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programı ile kazanabiliriz!
- Her şey Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Programı için!

LEFKE KADINLARINDAN PROTESTO

Lefke Kadınlar Konseyi ile Lefke ve Çevresi

Öncü Kadınlar Derneği, Lefke ve çevresinin CMC maden atıkları tarafından kirletildiğini belirterek, bölgenin çözülmesi için yetkililere çağrıda bulundu. *Sayfa 11'de*

İŞÇİ YATI EVİNDE YIKIM

Gönyeli'deki Kaner arsaları üzerinde bulunan bir işçi yati evi önceki hafta Gönyeli Belediyesi ekiplerince Belediye ve müteahhidin anlaşması sonucu yıkıldı. Gönyeli Belediye Başkanı Ahmet Benli, bu tür görüntülerin hızla büyüyen ve modernleşen Gönyeli'ye yakışmadığını belirtti ve kendileriyle işbirliği yapan müteahhit Aşkın Özdirene teşekkür etti. *Sayfa 11'de*

Yanar Döner Serdar

Demokrat Parti (DP) Genel Başkanı Serdar Denktaş ilk önce, Güney'deki duvar yıkılmadan Lokmacı köprüsünün yıkılmamasının daha doğru olacağını söyledi. Sonra

kararın askıya alınmasını söyledi. Ve en sonunda da "yaşanan çirkinliklerden sonra yıkılması kaçınılmaz" diyerek çark etti. "Bu kadar da olmaz" demeyin... *Sayfa 2'de*

EŞYANIN TABİATIDIR

Cumhurbaşkanı Mehmet Ali Talat ile Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) arasında yaşanan "kriz", kamuoyunda kuvvetler ayrılığı ilkesini de tartışmaya açtı. Birçok tanınmış köşe yazarı ve siyasetçi, yaşanan olayların kuvvetler ayrılığı ilkesine uygun düşmediği ve demokrasiye zarar verdiği görüşünde birleştiler.

Bilindiği üzere kuvvetler ayrılığı ilkesi, yasama, yürütme ve yargı organlarının birbirinden ayrılmasıdır. Burjuva devrimlerinin feodal aristokrasinin önünü üstyapı anlamında da tıkamak için geliştirdiği bu yöntem, çoğu burjuva hukuk sisteminin ve özellikle anayasalarının belkemiği olmuştur. *Sayfa 3'te*

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerin...

Yanar Döner Serdar

Demokrat Parti (DP) Genel Başkanı Serdar Denктаş ilk önce, Güney'deki duvar yıkılmadan Lokmacı köprüsünün yıkılmamasının daha doğru olacağını söyledi. Sonra kararın askıya alınmasını söyledi. Ve en sonunda da "yaşanan çirkinliklerden sonra yıkılması kaçınılmaz" diyerek çark etti.

"Bu kadar da olmaz" demeyin...

Askeri arkasına alarak düşünmeden basit siyaset yapanların en güzel örneğini sergiledi Serdar Denктаş. Tıpkı Talat'ın Kıbrıs Cumhuriyeti pasaportlarının iade edilmesini için sivil toplum örgütlerine yaptığı çağrı gibi...

Serdar Denктаş, Kıbrıs Türk tarafının kapının açılması için her türlü siyasi duruştan vazgeçebileceği imajı verdiğini,

bunun yanlış olduğunu, esnafa pompalanan umuttan da sonunda hayal kırıklığı yaşanacağı için rahatsız olduklarını söylerken aslında hep bahane üretiyordu TC askerinin kararını haklı kılmak için...

Serdar Denктаş getirdiği mazeretlerin yetmeyeceğini bildiğinden Talat'ın, köprü'nün yıkılacağı kararını vermekle anayasal yetkilerini aştığını söyleyerek yüzde 100 TC ordusunu arkasına alarak siyaset yaptığını gözler önüne sergiledi. Hatırlanacağı gibi Rauf

Denктаş KC pasaportu alanları "hain" ilan etmişti ve KC pasaportu alanlar hakkında yasal işlem yapacaklarını açıklamıştı. Sonra da torunu KC pasaportu alınca "hakkıdır" deyiverdi hemen...

Serdar Denктаş da aynen babası R. Denктаş gibi bir gün söylediğini ertesi günü yalanlamaya başladı. Kıbrıs sorununda siyaseti olmayan DP ve onun lideri Serdar Denктаş'ın sadece ve sadece ülkücülerin, TC ve onun Kıbrıs'taki uzantılarının çıkarlarına dayanan siyaset yaptığı açıkça görülüyor. Kıbrıs'taki Rum ve Türk halkına kardeşliği layık görmeyen bu yaklaşım elbette barışsever kitleler tarafından yuhalandı. Yuhalanınca ve de TC askeri açıklamalarını değiştirdikçe de anında siyaset değiştirdi Serdar. "Yanar döner" dedikleri tam da bu siyaset işte...

Darısı TC ile beraber Kıbrıs sorununu çözmek isteyenlerin başına...

Ertuğruloğlu ve Akıncı "Şahlandı"!

Lokmacı köprüsü hakkında Kuzey'deki siyasi parti liderlerinden yapılan demeçler bu partilerin Kıbrıs Türk halkına nasıl baktıklarına çok güzel bir saydamlık getirdi. Talat ve CTP yaklaşımlarının "karşı tarafı" suçlu göstererek milliyetçilik yaptığı gazetemizin başka sayfalarında ele alındı.

UBP Genel Başkanı Ertuğruloğlu Lokmacı tartışmaları başlar başlamaz soluğu Talat'ı ziyarette aldı.

Ve her zamanki UBP siyaseti ile "köprü kaldırılmasın, asla kaldırılamaz diye bir görüşümüz asla olmadı" açıklamasını yaptıktan sonra "devletin kurumları arasında

mutabakat olması gereği üzerinde durduk" diyerek Talat'a UBP gibi yapmasını öğütledi. TC ne derse onu harfiyen uygulayan karşıt görüş getirmeyen tam bir kukla yani... Gerçi son tahlilde, bu siyasetle

Talat da bu noktaya gelmiştir.

Akıncı ise adanın işgal altında olduğunu unuttu mu ne 10. maddenin TC'ye rağmen değiştirilmesini önererek tam bir

Akıncı yöntemi ile tribünlere oynadı... Kıbrıs Türkleri arasında Kıbrıs Rumları ile dostluk ve kardeşlik isteyenlerin sözde sözcüsüyümüş gibi verdi verişti... Kitlelerin radikalleşerek burjuva-emperyalist çözümden farklı çözüm arayışlarına girmesini istemeyen bir yaklaşım sergiledi. Ne de olsa "radikal" çıkışları o yapıyor.

Sanki BDH ve Akıncı hükümete gelse farklı bir siyaset uygulayacakmış gibi... Akıncı unutulabilir ama halk 1998'lerin Akıncı'sının TC ve

UBP ile beraber halka nasıl kazık attığını unutmadı. UBP, DP ve CTP'yi unutmayacağı gibi...

EŞYANIN TABİATIDIR

Cumhurbaşkanı Mehmet Ali Talat ile Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) arasında yaşanan "kriz", kamuoyunda kuvvetler ayrılığı ilkesini de tartışmaya açtı. Birçok tanınmış köşe yazarı ve siyasetçi, yaşanan olayların kuvvetler ayrılığı ilkesine uygun düşmediği ve demokrasiye zarar verdiği görüşünde birleştiler.

Bilindiği üzere kuvvetler ayrılığı ilkesi, yasama, yürütme ve yargı organlarının birbirinden ayrılmasıdır. Burjuva devrimlerinin feodal aristokrasinin önünü üstyapı anlamında da tıkamak için geliştirdiği bu yöntem, çoğu burjuva hukuk sisteminin ve özellikle anayasalarının belkemiği olmuştur.

Bu ilkeye göre yasaları

"halkın temsilcilerinin bulunduğu" meclis, yasaların icraata geçirilmesini yani yürütülmesini hükümet ve yargılamaya faaliyetini de her türlü kurum ve kişiden

bağımsız olduğu iddia edilen mahkemeler yapar. Ancak burjuva devrimleri döneminde, feodalizmin tasfiyesinde oldukça işe yarayan bu ilkenin günümüz koşullarında içi dışına çıkartılmıştır.

Bugün yasama da, yürütme de, yargı da kağıt üzerinde yazılı olan ilkelere dahi uygun olmayan yollarla işletilmektedir. Yasama yetkisini elinde bulunduran meclis, halkın "seçtiği" temsilcileri aracılığıyla yasa yapar denir ancak örneğin işçilerin oylarıyla meclise girmiş bir milletvekili veya parti, işçilerin hak ve özgürlükleri aleyhine bir yasaya onay verdiğinde ne meclisin temsiliyet işlevi kalır, ne de halkın iradesinin yönetime yansması...

Tüm günümüz burjuva ülkelerinde meclisler, burjuva çıkarlarının ve uygulamalarının yasal alanda meşrulaştırıldığı ve çoğunlukla (meclis dengeleri oynamadığı sürece) burjuvalar ile emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda yasalar koymak için vardır. Bugün KKTC meclisinin çıkardığı sermaye yanlısı yasalara dikkat etmek, bu tezi doğrulamaktadır. Dolayısıyla yasama organı olan meclis, komünistler meclise girip onu bir araç olarak kullanıp çalışma yürütmedikleri ve burjuva hükümetlerine ciddi bir direngenlik göstermedikleri veya hükümete gelip mücadeleyi yükseltmedikleri sürece burjuvazinin emekçiler üzerindeki diktasının legal kurumudur.*

Dolayısıyla da halkın iradesini temsil etme işlevi, çalışan çoğunluğun değil, sömürücü azınlığın temsil edilmesi nedeniyle etkisiz kalır. Meclisin bu durumu, yürütme organı olan hükümette de aynen seyrederek. Hatta yürütme organı, - komünistler burjuva hükümetlerinde yer almayacaklarına göre- daha da

keskin bir seyir izler. Yargının bağımsızlığı ise tamamen bir palavradan ibarettir. Tıpkı meclis gibi, yargı organı olan mahkemeler de gerek tâbi olduğu kurumlar, gerekse kimi zaman o çamurdan kanunlarına bile uymayan kararları ile halk arasında çıkan anlaşmazlıkları çözmekten ziyade egemen sömürgeci sınıfın sömürülen yığınlar üzerindeki baskı kurumlarından birisidir. Yargının bağımsızlığı ve kanunların herkese uygulanırılığı ilkesinin doğru olmadığını bugün kör olmayan, ortalama zekâlı herkes görebilir. Binbir türlü kirli işe karışıp da yasalara göre on yıllarca hapis yatması gereken parababası burjuvaların hapiste değil de birer

Dolayısıyla yasama organı olan meclis, komünistler meclise girip onu bir araç olarak kullanıp çalışma yürütmedikleri ve burjuva hükümetlerine ciddi bir direngenlik göstermedikleri veya hükümete gelip mücadeleyi yükseltmedikleri sürece burjuvazinin emekçiler üzerindeki diktasının legal kurumudur.*

saygın ve aklanmış beyefendiler olarak sokakta dolaştığını kim görmez?

Yaşar Öz'ün yasamanın yasalarına, yargının da yargılamasına olanak tanınmadan, doğrudan yürütmenin emriyle (yürütme de emri TC'den alıyor!) sınırdışı edilmesinde o meşhur kuvvetler ayrılığı ilkesi heba ve de mahvolmamış mıdır?

Trilyonları cebe atan hortumcular, eli kanlı faşist katiller, kaçakçılar vb. bir türlü o bağımsız yargının gazabına uğrayamazken, TC meclisinde pankart açan Manisalı gençlerin yıllarca hapis yatıp işkencelerden

geçirilmesi başka neyle izah edilebilir? Meclis (yasama organı) milletin makamıdır diyenler, yine o milletin çocuklarının sözde kendi makamlarında bir pankart açmalarının cezası böyle ağır olurken, Susurluk'ta otoyola saçılan pisliklerin mahkemesi ise vatan için kurşun atıp-yiyen kontr-gerillaları aklayıp paklayıp ya meclise ya da örneğin Kıbrıs'a gönderiyordu...

Dolayısıyla yasama-yürütme-yargı birbirinden ayrı değildir. Yasama ve yürütme çoğu zaman iç içe girer, yargı ise tamamen yasa yapanların, sermaye gruplarının, güçlülerin, egemen sınıfın kontrolündedir. Bunlar kabul edilmesi ve bir yerinden yakalayıp da aklanamayacak gerçeklerdir. Yasama, yürütme ve yargı sadece organik olarak birbirinden ayrı kurumlardır!

Cumhurbaşkanı M. Ali Talat ile TSK arasındaki gerginlikte yazar ve siyasetçilerin büyük çoğunluğu işte bu olmayan ayrılığa ve onun ısrarla savunulmasına sarılmışlardır.

Yasama, yürütme ve yargının yanında, ülke yönetiminde gerekli olan yan kolların da mevcut bulunduğunu ve bunlardan birisinin da silahlı kuvvetlerin ta kendisi olduğu dillendirilmektedir. Küçük burjuva demokratlarına göre dünyanın tüm ileri ülkelerinde (AB ülkeleri, İngiltere, ABD vb) askeriye sivil otoritenin emrindedir. Asker olaylarla ilgili görüş belirtebilir ancak günün sonunda sivil otoritenin dediğini uygulamak zorundadır. Tüm gelişmiş ve demokratik ülkelerin işleyişi, "seçilmişlerin, atanmışların üzerinde olduğu" ve askeri otoritenin sivil idareye değil, sivil seçilmişlerin askeriyeyle direktif verip yönlendirebilmesiyle yürür. Ancak

acaba gerçekten de öyle midir?

Bu, günümüz ekonomik sistemini gözardı eden idealist bir yaklaşımdır. Bugün Kıbrıs'ta kapitalist ekonomik koşullar varsa, sermayenin iktidarı söz konusu demektir. Ve iktidarı elinde tutan sermaye de soyut ve her zaman tekil bir kavram değildir.

Çoğunlukla çeşitli sermaye gruplarının siyasi iktidarı, günümüz burjuva devletini oluşturur. Bu çeşitli sermaye gruplarından birisi de askeriye kurumudur. Şöyle ki;

Dünya emperyalist sistemi paylaşılmış olan dünyayı yeniden ve yeniden paylaşmakta, bu da

Bugün Kıbrıs'ta kapitalist ekonomik koşullar varsa, sermayenin iktidarı söz konusu demektir. Ve iktidarı elinde tutan sermaye de soyut ve her zaman tekil bir kavram değildir. Çoğunlukla çeşitli sermaye gruplarının siyasi iktidarı, günümüz burjuva devletini oluşturur. Bu çeşitli sermaye gruplarından birisi de askeriye kurumudur.

egemenliklerindeki bölgeleri daraltmaktadır. Bunun sonucu olarak da tekeller, üretimi artırmak ve kârlarını güvence altına almak için ekonomiyi askerileştirmektedir. Üretilen mallar ve hammaddelerin büyük kısmı silâhlanmaya ayrılır, silâhlanmanın maksimize edilmesi için de ücretler düşürülür, emekçiler üzerindeki vergi yükü artar ve tıpkı TC'nin kuzey Kıbrıs'ta, veya ABD'nin Irak'ta yaptığı gibi işgal ve talan hareketlerine gidilir. Bütçeden silâhlanmaya ayrılan pay gitgide büyür. Bunların tamamı kapitalist ekonomik sistemin özünden kaynaklanır. Ve ABD, İngiltere ve diğer AB üyesi ülkelere asker ve yargı perde gerisinde rejimin ayakta kalması için gerekli ağırlıklarını koydular, koyuyorlar ve de koyacaklar. Tek fark kamuoyuna yansımaya noktasında... O bile dönem dönem kendini sırtıyor. Görmek istemeyenler bunu görmek istemezler.

Mesela Geçtiğimiz günlerde

İngiltere'de yüksek rütbeli bir askeri yetkilinin Blair'ın Irak politikasını eleştirisi ordudan Blair'e tepki diye burjuva medyada epey rağbet görmüştü.

Ekonominin askerileştirilmesi, aynı zamanda askeriye'nin de sermayedarlaştırılması sonucunu verir. Ve bu noktadan hareketle, askeriye kurumunu ülkenin yönetici sermaye gruplarından birisi olarak tanımlamak doğru olur!

Burjuva yasama, yürütme ve yargı sistemlerinin sermayenin çıkar ve iktidarını korumak amaçlı oluşturulmuş kurumlar olduğunu örnekleriyle açıklamıştık. Dolayısıyla burjuva meclis de, burjuva Başbakan ve hükümet de, burjuva Cumhurbaşkanı ve mahkemeler de sermaye gruplarının sözünden çıkamazlar!

Konumuza dönelim... Bugün TC ordusu OYAK gibi bir bankanın, silâh fabrikalarının sahibi ve uluslar arası düzeyde ticarî ortaklıkları olan (örn; Fransız Renault firması) kapitalist bir kurumdur. TC ordusu, kuzey Kıbrıs'ta da işgali altında tutmaktadır. Dolayısıyla TSK'nın sivil "yönetici" kurumlar üzerinde etkisinin, gücünün, yönlendiriciliğinin ve hatta baskıcılığının olması kaçınılmazdır, eşyanın tabiatıdır! Nasıl bugün Boyacı veya inşaat firmaları veyahut kumar ve kerhane sahipleri kuzey Kıbrıs'ın etkin sermaye güçleri olarak kendi çıkarlarına uygun yasaların çıkartılmasında, uygulanmasında veya kendi çıkarları aleyhine dönük olası işçi hareketlerini mahkeme veya polis veya daha "derin" yollarla engellenmesinde rol oynayabiliyorlarsa, aynısını ve hatta çok daha fazlasını TSK da yapabilir!

Sorunu bu yönden ele almamak, hem günümüz sermaye düzeninin sona erdirilmesi hedefini işçi-emekçi kitlelerden uzak tutmak, hem de kapitalist askeriye kurumunun gerçek yüzünü gizleyip halka şirin göstermek sonucunu verecek, kapitalist askeriye kurumlarının İngiltere, ABD gibi ülkelerde daha gizli ve ustaca yaptığı devlet yönetme faaliyetini örnek alınması gereken demokrasi timsalleri olarak lanse edecektir!

Üretim ilişkileri kapitalist,

Devlet burjuva,

Egemen sınıf burjuvazi,

Ordu kapitalist,

Asker bu nedenledir ki devletin yönetiminde söz sahibidir.

Eşyanın tabiatıdır!

*** Bu dikta elbette işçi sınıfının devrimiyle sona erecektir, buradaki ifadede kasıt burjuvazinin işçi sınıfı üzerindeki saldırganlığına karşı meclisten de bir direngenlik gösterilmesi ve mücadelenin yükseltilmesidir.**

Londra Mektubu

Elif Kara

Talat'ı KKTC Halkı
Seçmiş

Lokmacı barikatındaki köprü ile ilgili çok şey yazıldı. çok şey söylendi. Talat'ın TC Genel Kurmay Başkanı'na danışmadan, hatta Erdoğan'ın son açıklamasına bakılırsa TC hükümetine dahi danışmadan bir karar verip acele ile açıkladığı medyada yer aldı. Talat'ın acele TC'ye çağrılıp Büyükanıt'la görüşürüldüğü, Talat'ın askerle arasında sorun olmadığı yönlü bu durumu inkar etme girişimi ardından Büyükanıt'ın herşeyi açıklaması...

Bu konuya bu açıdan bakmayı bir yana bırakıp Talat'ın TC'den dönüşünde "beni KKTC halkı seçti niye istifa edeyim ki" yönlü söylemine değinmek de gerekmektedir. Bu konuyu açmamız gerekir.

bizim ülkemiz gibi temsili sistemlerde halk 4-5 senede bir sandıklara giderek kendisini temsil edecekleri seçer. Böylece kendisi için bütün toplumsal kararları verecek olan vekillerini belirlemiş olur. Vekillerin ondan beklediği sandığa

gitmekten öteye geçmez. Seçimler bitince köşesine çekilmesini, kendileri gerek görmedikleri sürece de fikir belirtmemesini ister. UBP-Denktaş'ın dönemlerinde halkın sokaklara dökülmesine, 80 binlere varan mitinglerin olmasına verdikleri tepki buna dayanmaktaydı.

Halk toplumsal meselelerden uzak tutulurken toplumda öncelikli, özel yeri olan sermaye sahiplerinin katılımı haliyle kendini gösterir. Halkın vekili olduğunu iddia edenler onlarla devamlı temas halinde, onlardan meselelere onay alarak iş yaparken halka gerçekleri bildirme görevini de gene sistemin uzantısı halindeki burjuva medyaya bırakmaktadırlar. Halkı sermaye sisteminin çıkarları doğrultusunda yönlendirme görevine hizmette bu medyanın rolüne güvenilmektedir.

Şeffaf devlet anlayışını hayata geçirmek diye bir dertleri yoktur. Bu söylem sadece burjuva çıkarları koruma gayesiyle ifade edilmektedir. Gerçek anlamda şeffaflık yoktur.

Teknolojinin son derece geliştiği, dünyadaki tüm gelişmelerin, haberlerin anında bir uçtan diğer bir uca yayıldığı, bilindiği, takip edilebildiği bir zamanda halktan gerçeklerin saklanması bir tek nedeni olabilir. Yapılan, yapılmak istenenlerin halkın çıkarını değil sermaye sahiplerinin çıkarını gözetmektedir. Ticaret Odası, Sanayi Odası, gibi kuruluşlar ve TC işçevreleri bilgilendirilirken halktan herşeyin gizli tutulması bilmesinin gereği yok diye düşünülmesinin başka izahı olamaz.

İşte Talat beni KKTC halkı seçti derken yaşanan gerçekleri halktan gizlediği ölçüde, halka gitmeyi düşünmediği ölçüde halkı bu işe karıştırmayı öngörmediği ölçüde halkı seçim zamanları sandığa giden kuklalar yerine koyduğunu göstermiştir.

Tam Gün Eğitim

Şehit Ertuğrul İlkokulu'nda 2007-2008 eğitim yılı için tam gün eğitime geçilmesine "start" verildiği medyada yansıyınca olayın gerçek yüzü ortaya çıktı.

Tam gün eğitime geçilmesi kararının hayata geçirilmesi alkışlanması gereken bir tavrır. Evet hem ilk okullarda hem orta okullarda hem de liselerde tam gün eğitim hayata geçirilmelidir.

Ancak haber dikkatlice incelendiğinde hükümetin tam gün eğitimle ilgili ayak sürttüğünü görüyoruz. Şehit Ertuğrul İlkokulu meğer tek okul olarak tam gün eğitime geçecek. Bu da "Okul Geliştirme Modeli Mimari Projesi" adı altında yapılacak. İyi de diğer okulların da tam gün eğitime geçmesini durduran ne?

Kaynak mı?

Kaynakları idareli kullanmamızı ve bütçeyi de denkleştirmemizi öğütleyen CTP hükümeti tonlarca geliri vergileri düşürerek, hatta veraset vergisini de kaldırarak heba etmiyor mu? O vergiler sayesinde tüm devlet okulları tam gün eğitim veremez mi?

Aslında hükümet burada aldatmaca oynuyor. Şehit Ertuğrul İlkokulu'na giden çocukların ailelerin çoğu hangi kökenden?

Memur! Ve bu okul çok miktarda velilerin özveri ve katkılarıyla tam gün eğitime geçiyor.

Yani?

Yani, Eğitim Bakanlığı ve de hükümet bir devlet okulunun özel "bağış" ve "katkılar"la ancak tam gün eğitim vermesini teşvik ediyor. Bu yaklaşım bizim havadan vardığımız sonuç değildir. Bizzat Hükümet ve CTP başkanı Ferdi Sabit Soyer tarafından açıklanıyor.

İyi güzel de her okulun Şehit Ertuğrul İlkokulu gibi olanakları var mıdır? Kesinlikle yoktur! Özellikle

de işçi mahallelerindeki okullara giden çocuklar bırakın tam gün okula gitmek için gerekli parayı ayaklarına doğru dürüst giyecek ayakkabı bile bulamazlar.

Burada memurlarla işçileri karşı karşıya getirme diye bir sorunumuz yoktur. Değişik sektörlerde ücretle-maaşla çalışanların gelirleri aynı olamaz. Ancak çoğunluğu asgari ücretin üzerinde çalışanların çocuklarından oluşan okul tam gün eğitim vermek için adımlar atarken, gerçekten de tam gün eğitime ihtiyaç duyan, öğleyn karnını

doyurmaya ihtiyaç duyan, özel takviye dersleri aileleri tarafından karşılanamayan çocukların okulları getto okulu olarak tutuluyor.

Burjuvazi ne de olsa vasıfsız işçiye ihtiyaç duyuyor. Eh! Doğru dürüst eğitim alamayan getto okullar da burjuvaziye vasıfsız işçi yetiştirmiş oluyor! Öyle değil mi Sayın Soyer? Bu mu adalet?

Ailesinin durumu asgari ücretlilere nazaran iyi olan öğrenciler devlet okulunda tam gün eğitim alsın! Parası olan burjuvalar çocuklarını özel okullarda tam gün okutsun! İşçi ve de yoksul köy çocuklarına da "mafis kurban"!

CTP tüm seçimlerinde emeğe değer verdiğini, emeğin partisi olduğunu ilan ediyordu. "Adil paylaşım"dan söz ediyordu. Ancak tam gün eğitim sistemini hızlı bir şekilde derhal tüm kuzey Kıbrıs'ta hayata geçirmek için kaynakları değerlendireceğine, bu kaynakları burjuvalara aktarması onun "adil paylaşım" felsefesinden ne anladığını tüm halka gösterdi.

Durumu iyi olanlara her türlü yardım ve destek....

Durumu iyi olmayanlara ise "altta kalanın boynu kopsun" mu demek lazım Sayın Soyer?

SENDİKALAR NE DİYOR?

Lokmacı köprüsünün yıkılması ve barikatın açılması konusunda Cumhurbaşkanı M. Ali Talat'ın ilk günlerdeki sert çıkışı ve istifa resti, ardından gerçekleşen Türkiye ziyareti sonunda bu sert çıkıştan çark ederek askerle arasında problem olmadığını belirtip Lokmacı barikatı sorununun kenarından kıyasından geçerek kaçamak yanıtlar vermesi ise haftanın olayı oldu.

Haftaya damgasını vuran hususlardan birisi de, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Anayasa'nın geçici 10. maddesine dayanarak, Lokmacı bölgesinin kendi kontrollerinde olduğunu belirtip, bu bölgenin kendi izinleri dışında hiçbir şekilde kullanılmayacağını açıklamıştı.

Birçok parti ve sendika, konuyla ilgili açıklama yaparak, Lokmacı'nın açılmasına onay veren beyanlarda bulundular. Cumhurbaşkanı M. Ali Talat'ın "çark hareketi" ise, mevzu bahis olmadı.

Lokmacı'nın açılmasını Kıbrıs sorununun çözümünde büyük katkısı olacak bir olaymış gibi algılamak, sorunu yanlış yerden ele almak demektir. Lokmacı barikatı açılrsa dahi, adadaki tüm yabancı üs ve askerler var olduğu sürece, ve onların çıkarlarını koruyan hükümetlerin egemenliği kırılmadığı müddetçe Kıbrıs sorununun çözülebileceğine inanmak zordur.

Referandumlardan önce Ledra Palace barikatının açılması ve her iki toplumun kuzey ve güneye sınırlı olarak geçmeye başlaması Kıbrıs sorununun çözümünde önemli bir rol oynamış mıydı?

Ledra barikatının açılmasının Kıbrıs'ın geneline dönük en büyük sonucu, iki halk arasında bir gerginliğin, çatışmanın, huzursuzluğun yaşanmadığına, aksine insanların gayet kardeşçe birbirlerine sarıldıklarına dair bir kanıt oluşturmasıdır.

Ekonomik yönden her iki bölgenin de görece canlanması ise Kıbrıs sorununun çözümünde en ufak bir ilerlemenin yaşanmasını sağlamamıştır.

Kıbrıs sorununun çözümü için uğraştığı iddia edilen "anavatanlar" ile onlarla birlikte politika belirleyen hükümetler, sorunun çözülmeyeceğini başından beri görmüşlerdir. CTP-TC koalisyonu, tıpkı güneydeki AKEL-Yunanistan koalisyonu gibi (diğer irili ufaklı

emperyalistleri de bu kategoriye dahil ediniz) kendi burjuva-emperyalist çıkarlarının azami tatmini için uğraşmakta olduklarından dolayı Kıbrıs sorunu hala daha çözümlenebilmiş değildir.

Kıbrıs sorununun çözülebilmesi için emperyalist güçlerin boyunduruğundan kurtulmak gerektiği gerçeği, bir kez daha yaşam tarafından kanıtlanmıştır. Hal böyleyken Kıbrıs sorununun çözümünü izolasyonların kaldırılmasına, tanınmışlığa, iki bölgeyi iki toplumlu birleşik ve AB üyesi, garantörlü bir Kıbrıs'a, KKTC'nin yüceltilmesine ve meşrulaştırılmasına veya KC'nin tek egemen ve meşrû güç ilân edilmesine bağlamak, sorunu daha da içinden çıkılmaz bir hale getirmektedir.

Çünkü bir grubun çıkarı, diğer grubun çıkarını zedelemekte, bu da anlaşamamaya neden olmaktadır ve olacaktır da!

Bu noktada da, askeri üslerce, nükleer silahlarca ve dinleme istasyonlarınca tıka basa doldurulmuş olan adamızdaki sorunu çözmek için Lokmacı'nın açılması hiçbir anlam ifade

etmez, ileri atılmış bir adım olarak bile nitelenemez. Görünüşe değil sonuçlara, hayallere değil tarihsel gerçekliklere baktığımızda 1960 Kıbrıs Cumhuriyeti deneyiminin de, Ledra Palace kapısının açılmasının

da Kıbrıs sorunu çözemediği gerçeğini görürüz.

Lokmacı konusundaki en önemli durumlardan bir tanesi, kim tarafından yönetildiğimizin açıkça ve bir kez daha ispatlanmış olmasında yatmaktadır. Talat'ın istifa restini gören asker, -Ankara'daki toplantılarda ne konuşulduysa- Talat'ın tekrardan kuzuya dönmesini

sağlamıştır. Görünürde bir problem yaşanmış olsa da, Talat'ın siyaseti, onun Ankara'ya ve onun işgalci ordusuna karşı bir yere kadar muhalefet edebileceğini göstermiştir.

Sendikalarımız ise sorunu ele alış tarzlarında zaaf lar yaşamaktadırlar. Sendikalarımızın liderlikleri, Kıbrıs sorununun çözümünü BM gözetiminde iki toplum liderinin görüşmeleri üzerinden, AB üyesi, federal ve garantörlü Kıbrıs stratejisinde aradıkları sürece de, aynı zaaf lar yaşamaya devam edilecektir.

Örneğin KTAMS

Başkanı Ahmet Kaptan yaşanan gerginlikle ilgili olarak bu tür sıkıntı ve "krizlerin" ülkede askeri bir rejim olduğu izlenimi verdiğini söylüyor. Sanki ülkede askeri bir işgal rejimi yokmuş da, bu tür "münferit olaylar" böyle bir imaj çiziyor demeye getiriyor Ahmet Kaptan.

Dev-İş Başkanı Mehmet Seyis ise biraz daha radikal bir beyanda bulunuyor ve askerin derhal demokrasimizden ve sivillerin görevinden ellerini çekip kışlasına dönmesi çağrısında bulunuyor. Mehmet Seyis, Talat'ın uygulamak istediklerinin bir takım askeri ve statükocu çevrelerce engellendiğini de belirtilip, Talat'ı bazı güçler engellemeseler ülkeye sosyalizmi bile getirir demeye getiriyor. Mehmet Seyis, Talat'ı ve CTP'yi gözünde fazla büyütüyor, izlenen siyaset emperyalist anavatanlar başta olmak üzere tüm yabancı güçleri reddetme temelinde olmadığı için engellenirse de engellenirse de Talat ve CTP hükümetinin büyük emperyalist güçlerin çıkarları için mücadele etmek ve onlardan kurtulmak değil aksine daha daha bağlanmak zorunda olduklarını göremiyor.

Olaya en açık dille yaklaşan ise

KTÖS Başkanı Şener Elcil oluyor ve Lokmacı çalışmalarını doğru bulduklarını ancak bunun için Talat'ın Ankara'ya gidip icazet almasına gerek olmadığını söylüyor. Elcil devamla bu ülkede atanmışlar seçilmişlerin üzerinde karar verebiliyorsa ve Talat'ın kararı dinlenmiyorsa seçime de gerek olmadığını, askerin her şeyi açık idare etmesini öneriyor. Lokmacı sorununu Kıbrıs sorununun çözümü için önemli bir adım olarak görmekle birlikte Elcil, konunun aynı zamanda insan hakları ve Kıbrıslı Türkler'in siyasi iradesine saygı sınavı olacağını iddia ediyor. Askerin faaliyetlerine karşı sert sayılabilecek bir tavır ortaya koyan Elcil, Talat'ın politikalarını Kıbrıs Türkü'nün kendi kendini yönetme politikalarının bir parçası olarak görmekle esaslı

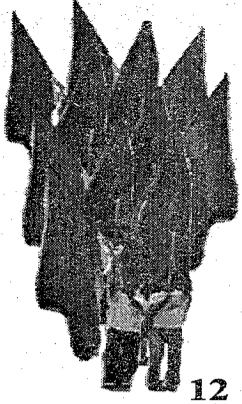
yanlışı yapıyor. Çünkü ne Talat, ne de CTP hükümeti Kıbrıslı Türkler'in kendi kendilerini yönetmelerine dönük hiçbir faaliyette bulunmuyorlar, aksine ekonomik ve siyasal bağımlılığı körükliyorlar. Görüldüğü üzere

sendikaların büyükçe bir kısmı askerin tutumuna karşı tavır koyuyor. Ancak bu tavır, Kıbrıs sorununun burjuva-emperyalist temelde çözümünde ısrarcı olunduğundan dolayı tutarlı ve çelikleşmiş durumda kalamıyor/kalamayacaktır. Sorunu, "Talat ilerici ve barışçı bir şeyler gerçekleştirmek istiyor ama ona engel oluyorlar", "Talat iyi niyetlidir ancak ona engel olan güçler var", "Talat'a engel olmasalar neler neler becerecektir" mantığıyla ele alırsak, bu ülkede atanmışlar ve seçilmişler arasında hiçbir fark olmadığını da açıkça görebiliriz. Talat'ı seçilmiş, askeri ise atanmış olarak tabir etmek, Talat'ın bazı büyük güç odaklarınca belirlenmiş bir lider olarak o mevkiye çıkartıldığı gerçeğini reddetmek olacaktır.

Bugün işgalcilere karşı çıkmak adına, işgalcilerden kurtulmayı siyasetinin hiçbir karesine koyamamış olanları yüceltip baş tacı etmek, işgallere ve emperyalist güçlere karşı verilen mücadeleyi zayıflatmaktan başka bir işe yaramayacaktır.

SOSYALİST GENÇLİK

12 Ocak Cuma 2007, Yıl:3 Sayı: 100

KSP GB Haftalık Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

Kıvılcım DAÜ-KÖB; NEREDEN NEREYE?

DAÜ-KÖB, geçtiğimiz hafta yayınladığı basın bildirisini ile kendine göre gençlik sorunlarına "parmak bastı".

Birliğin açıklamasına göre gençlikte müthiş bir yozlaşma yaşanıyor.

Gençlik, Kıbrıslılığın özelliklerinden olan sıcakkanlılık, misafirperverlik gibi kavramlardan uzaklaşıyor.

Yine birliğin tespitine göre çevreye saygılı, güler yüzlü olarak yetişen gençler bu özellikleri terk ederken, aynı zamanda Annan Planı dönemi ve referandumdan sonra Kıbrıslılık kimliğini sahiplenen gençliğin, bu süreçlerden sonra devletine ve yetkililere güven sorunu yaşadıklarını ve bundan dolayı da bireyciliği geliştiriyor.

Soğuk savaşın sona erip kapitalist globalleşmenin yaşanmasıyla baş kapitalist ABD'nin düzeni korumak için kendi kültürünü yaydığı da yetersiz bir şekilde belirtilen bildiri, yozlaşma ve yankke'ciliğe karşı mücadele çağrısıyla son buluyor.

İki sayı önce, DAÜ'deki greve ilişkin tutumundan dolayı DAÜ-KÖB'ü şiddetle eleştirmiş ve KÖB'ün hükümetçi-devletçi yönetimden kurtarılmadığı sürece yakında asker karşısında bile hazırola geçme tehlikesi içinde olduğunu belirtmiştik.

DAÜ-KÖB, son açıklaması ile suya sabuna ve de özellikle emperyalist anavatanlara dokunmadan muhalif kalabilmek için yollar aradığını kanıtlıyor.

Eğer DAÜ-KÖB Kıbrıslılık kimliğinin yozlaşmaya tabi tutulduğu tespitinde bulunma cüretini kendinde buluyorsa, Kıbrıslılık kimliğinin ne olduğunu açıkça ortaya koymak zorundadır.

Kıbrıslılık kimliği, DAÜ-KÖB'ün ortaya koyduğu şekliyle, basitçe ve sadece "güler yüzlü, sıcakkanlı ve misafirperverlik" olarak adlandırılmaz.

Kültürü, sanatı, tarihi, sosyal yaşantısı, alışkanlıkları, dil özellikleri gibi birçok etmeni de içinde barındırır.

Kıbrıslı insanların diğer insanlardan ayrıldığı noktalar, onun kimlik özelliklerini verir.

Bir de olaya sınıfsal bakmak gerekir. Burjuvazi Kıbrıslılığını çoktan unuttu ülkeyi dolar ve euro karşılığı satarak...

Ve bu, sadece güler yüzlülük, misafirperverlikle ilintili değildir.

DAÜ-KÖB, Kıbrıslı gençlerin yozlaştırıldığını, kimliklerinden soyutlanmaya başlandığını iddia ediyorsa, bunun en büyük sorumlusunu ülkeyi 32 yıldır fiili işgali altında tutan TC olarak göstermeliydi.

TC'nin ekonomik bağımlılık politikaları başta olmak üzere kültürel asimilasyon uygulamalarına sesini yükseltmesi gerekirdi.

Kıbrıslı insanların Türkiyelileştirilmesine dönük politikaları deşifre etmesi gerekirdi.

Sorunu yuvarlak laflarla ABD emperyalizminin "yankee"cilik oyunlarına atmak, kafaları kuma gömmek anlamına gelir.

Elbette ABD emperyalizmi dünyanın her yanında olduğu gibi Kıbrıs'ta da kültür emperyalizmi politikalarının uygulayıcısıdır.

Ancak sorunu sadece ABD politikalarına bağlamak ve işgalci güçlerden biri olan TC'yi sorunun dışında bırakmak, bilinçli bir politikadır.

ABD emperyalizmi kadar AB emperyalizmi de kendi kültürünü dayatıyor. Ancak DAÜ-KÖB miyop kalmayı tercih ederek emperyalizmi ABD'ye eşitleyerek emperyalizme karşı gerçek anlamda mücadele etmemeyi tercih ediyor.

Ve bunun nedeni de daha önce de belirttiğimiz gibi hükümetçileştirilmiş-devletçileştirilmiş bir öğrenci birliği olunmasındadır.

DAÜ-KÖB, kültürel yozlaşmayı bu kadar dar yorumluyor.

DAÜ-KÖB, kültürel yozlaşmanın sonuçlarından birisini de gençlerin devlete ve yöneticilerine güvensiz hale gelmesi olarak değerlendiriyor.

DAÜ-KÖB, yine yapacağını yapıyor ve şimdiki hükümet ve cumhurbaşkanını aklama faaliyetine girişiyor.

Özellikle gençlerin Annan ve referandum dönemlerinden sonra politikaya ilgisinin azalmasının, duyarsızlaşmalarının ve devlet yöneticilerine olan güvenlerinin sınırlanmasının nedenini kültürel yozlaşmaya bağlıyor.

Sorunu yanlış yerinden tutan birlik, gençlerin bu hale gelmesinde en büyük sorumlunun verdiği sözleri tutmayan, Denктаşlarla

nüanslarla ayrılan ve anavatancı bir siyaset izleyenler olduğunu gizlemeye çalışıyor.

Gençlerin enerjisi ve ümitlerini sıfırlayıp güvenlerini kaybedenlerin bundan sonuç çıkartmasını istemek yerine, "gençlik misafirperver ve güler yüzlü olmaktan çıktı" türünden ucuz bir bahanenin arkasına sığınarak devleti aklamaya uğraşıyor.

Gençliğe önünü görebileceği hiçbir plan sunamayan, geleceğini kurmasına yardımcı bile olmayan bir devlet mekanizmasına güvensizliğin sorumlusunu gençlerin Kıbrıslılıktan uzaklaşmasında görüyor.

İdealizmi, sorumsuz ve duyarsızlığın dikalâsını bu birlik yapıyor.

Bugün gençlik, devleti kendi devleti olarak görmüyorsa, bunun nedeni Susurlukçu mafya bozuntularını aklayan rejimin kendisidir.

Bugün gençlik, devleti kendi devleti, yöneticileri de kendi yöneticisi olarak görmüyorsa bunun nedeni gençliği umutsuzluk ve hayal kırıklığına sevkedenler, kendi azami çıkarları için gençlerin geleceğini işadamlarına peşkeş çekenlerdir.

Gençler, devleti de yöneticilerini de kendilerinin görmemekte sonuna kadar haklıdırlar.

Devlet ve yöneticiler, sermaye gruplarının ve emperyalistlerin malıdır!

Gençliği bankalara borçlandırarak iş, ev ve aile kurmaya sevkedip bunu matah bir şeymiş gibi lanse edenler,

Gençlerin kimliğini, geleceğini, hayatlarını emperyalizmin eline bırakanlar gençliğin güvenini kaybetmeye mahkumdurlar!

DAÜ-KÖB'ün saydığı sorunların nedenlerini iyi tespit etmemiz gerekmektedir.

Yine DAÜ-KÖB'ün gençliği devlete-milletine-yöneticilerine sadık bireyler haline getirme çabasını da teşhir etmek, gençliği sisteme yedeklemek yerine sistemin karşısına örgütlü bir şekilde dikmek lazımdır.

Aynı zamanda DAÜ-KÖB'ün, CTP'ileştirilmiş, TC'cileştirilmiş bir örgüt olarak deşifre olmasını sağlamak görevlerimiz arasındadır.

"DAÜ-KÖB; nereden nereye" sorusunun yanıtı buradadır.

Soru

İdama ilke olarak da olsa karşı çıkamayan bir BM neye yarar?

Polemik

Bu ülke tüp patladığında bile Ankara'ya gidip "istişarede" bulunulmadığı zaman adam olur!

Üniversite Günlüğü

Final sınavlarında başarılar! Acil acil bitirin okulları da, patronlar paraya doymazlar!

ŞİNİR KÜPÜ

10 ayda 4 bin araç trafiğe girmiş.

Yakında adam başına bir araba düşecek.

Kimse trafik sıkışıklığından, kazalardan yakınmasın!

Lunaparka döndü caddeler.

Çarpışan araba pistine döndü memleket.

Nerde çokluk orda kaza!

Bir otobüs elli kişi alır.

Bir otobüs, trafikten 50 aracı siler.

80 otobüs, 4 bin aracın yaptığını kolayca ve daha ucuza yapar!

Bunu ülkenin geneline yaydığınızda mis gibi oluruz!

Ford'la VolksWagen da derdine yansın bana ne!

Benzinciler de ellerinde kalan benzinleri içsinler!

Uyuşturucuyla Mücadele Derneği hayırlı uğurlu olsun.

Devlet ve polisle sıkı işbirliği içinde uyuşturucu mafyasını çökteceklermiş.

Keşke yapabilseniz...

Ama Yaşar Öz'ü dün serbest bırakanlar siz olayın üstüne gittiğinizde sizi hapse atmasınlar?

Dostunuzu, müttefikinizi iyi seçin canlarım.

Uyuşturucu sorununun temelinde devlet sorunu, devlet sorununun

temelinde ekonomik sistem sorunu yatar!

Yaşar Öz'ün Kıbrıslı eşi Kıbrıs gazetesine konuştu.

"Eşim suçsuz. Haksızlığa uğradı! İngiliz vatandaşım, İngiliz hükümetini devreye koyacağım" diyor.

Bulup da bunamak diye buna denir işte.

Yahu kocanı kurtardılar işte daha ne istersin!

Hem merak etme, o gene gelir buralara, için rahat olsun.

Susurluk ayrıncı içemez bizim Ferdi, bıyıkları yoğurt olur!

Halk ise o ayrıncıyı yikanır bakraç bakraç!

Yenidüzen'in Hürriyet'teki Ayşe Arman özentisi yazarı

Ayşemden Akın kardeşimiz Saddam'ı onurlu ve halkı için yaşayan ve idama dimdik giden bir kahraman sanıyor.

KSG oku Ayşe Hanım.

Gör bak Saddam neler yapmış sevdiği halkına.

CIA beslemesi onurlu Saddam'ı tanı bakalım.

Öyle hamaset edebiyatlarıyla olmuyor bu işler.

İşkembeden sallamakla yazar olunmuyor.

Aysu Basri bir, Ayşemden Akın iki.

CAN.R. CANIRER

Kanser etti bunlar beni!

2006'nın en çok satan albümlerinde ilk üçü sizinle paylaşıyorum.

1) İsmail YK- Bombabomba.com (540 bin)

2) Serdar Ortaç- Mesafe (430 bin)

3) Kenan Doğulu- Festival (285 bin)

İnsanların müzik kültürlerinin ne seviyeye indirildiğine bakar mısınız!

İsmail YK "Şapır şupur ye beni, öyle yap böyle yap" diye şarkı yapar.

Serdar Ortaç "Binlerce dansöz var heyho meyyo" diye havalara seker.

Kenan Doğulu "Çakkıdı hopbidi tepişelim gız" diye anırır!

Dinlenen şarkılara bakınız, üç gün ağlayınız!

Ben ağladım iyi geldi...

"Biz, Marksistler olarak, iktidar bunalımını yalnızca biçimsel açıdan değil, bilakis öncelikle sınıfsal açıdan, ele almalıyız. Devlet iktidarı bunalımı, sınıfların iktidar uğruna amansız açık mücadelesi demektir."
J. Stalin
Cilt 3
İnter Yayınları

SOVYETLER BİRLİĞİ KOMÜNİST PARTİSİ (BOLŞEVİK) TARİHİ KISA DERS Bölüm: 7

III. BÖLÜM

Sayı 236'dan devam...

Ülkenin her yerinde olduğu gibi, Potemkin zırhlısında da sadece Bolşevikler yoktu. Bunların yanında, Menşevikler ve Anarşistler de vardı. Potemkin'de yaratılan kafa karışıklığı Karadeniz donanmasının diğer gemilerinin ayaklanmacı kruvazöre katılmasını sağlayamadı. Kömürü ve erzakı biten devrimci zırhlı, Romanya yakınlarına doğru rota aldı ve orada Romanya makamlarında teslim olmak zorunda kaldı. Potemkin zırhlısındaki bahriyelilerin ayaklanması yenilgiyle sonuçlandı. Daha sonra, Çarlık hükümetinin eline düşen bahriyelilerin kimisi idam edildi, kimisi sürgüne ve kürek cezasına mahkum oldu. Oradaki ayaklanma, ordu ve donanmadaki ilk devrimci ayaklanma olarak tarihe geçti.

İşçilerin ve köylülerin bu siyasi isyanları karşısında Çarlık parlamento oluşturmak zorunda kaldı. İlk parlamentoya Bulgayın Duması deniyordu. Bolşevikler, Bulygin Duması'na karşı boykot ilan ettiler ve önelerine bu halk temsili karikatürünü boşa çıkarma hedefini koydular.

Menşevikler ise tam tersine, Duma'yı boykot etmemeyi

kararlaştırdılar ve ona katılmayı gerekli gördüler.

Nisan 1905'te yapılan III. Parti Kongresine Menşevik olsun Bolşevik olsun bütün parti ve örgütleri davet edildi. Ama Menşevikler bu daveti reddettiler.

Kongre'ye onbinlerce işçiyi temsilen 20 Bolşevik Komiteden 24 delege katıldı. Partinin büyücek örgütleri temsil ediliyordu.

Kongre, Menşevikleri, "Partiden kopmuş bir kesim" olarak mahkum etti ve gündemdeki işe, Parti taktiğinin saptanmasına geçti. Aynı sırada, Cenevre'de Menşeviklerin konferansı toplandı. Bu iki kongre temelde tamamen zıtlıklar içeriyordu.

Bolşevik Kongresi, cereyan etmekte olan burjuva- demokratik devrimin karakterine rağmen, onun mevcut durumda kapitalizmin çerçevesi içinde mümkün olanın ötesine geçemeyeceği gerçeğine rağmen, onun tam zaferinin, proleterya, kendini örgütlemek, siyasi bakımdan belini doğrultmak, emekçi kitlelere siyasi önderlik etmede tecrübe ve beceri kazanmak ve burjuva devrimden sosyalist devrime geçmek olanağı vereceği görüşündeydi.

Devamı gelecek sayıda...

Künye: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır. Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.

Park a

Ziya Çelik

TALAT ÇARK ETTİ

Lokmacı köprüsünün yıkılmasıyla ilgili polemik sürüyor.

Geçen sayımızda, adada koskoca bir bölünmüşlük duvarı olduğunu ve gariban bir köprünün alaşağı edilmesiyle bir sonuç alınamayacağı belirtilmişti.

Lokmacı köprüsünün yıkılıp kapının açılmasının bana göre üçlü bir yönü var.

Birincil olarak bu manevra da, TC-Talat-Ferdi koalisyonunun elele götürdüğü "Çözüm isteyen Türkler, çözüm istemeyen Rumlar" taktik siyasetinin bir parçasıdır.

Türk yönetimi sık sık bu tür küçük manevralarla Rum burjuvalarına kabul etmeyecekleri teklifler götürüp red yanıtının çıkmasını bekliyor.

Türk burjuvalarına Rum burjuvalarından red yanıtı geldikten sonra da "Çözümci Biz, Problemci Onlar" propagandasını hem Kıbrıslı Türkler arasında hem de uluslar arası camiada yürütüyor.

Keza Talat'ın TC "temaslarından" çıkan sonuçlardan birisi de, önce biz köprüyü yıkalım, sonra Rumlar duvarı yıksın, sonra da bölgeyi geçişe açalım idi...

İkinci yön de bununla birlikte düşünülüyor ve "izolasyonların kaldırılması" adı altında ayrılıkçılığın körüklenmesiyle sonuçlanıyor.

Olayın üçüncü yönü ise, Arasta esnafının kâr ettirilmesine dönük bir hareket olmasıdır.

Eğer köprü yıkılır kapı da açılırsa bölge büyük bir izdiham yaşayacak, kuvvetli bir alışveriş merkezi haline gelecektir.

Her iki tarafın esnafları da kapının açılmasından yana görünüyorlar.

Kırk yılın faşisti Tanju Müezzinoğlu bile

Lokmacı köprüsünün önüne koşturup "kapı açılınsın" diye basın açıklaması yapıyor.

Şimdi Müezzinoğlu'na; "Rumlarla ağız birliği ettin, neler oluyor sana?" diye sorsak,

Yine ve yine "Sen ülke ekonomisinin gelişmesini istemiyor musun vatan haini!" yanıtını alacağımız da kesin...

İki toplumlu etkinliklere katılanları "Rum ajanı", "Vatan Haini" olarak niteleyenler, iş kâra geldiğinde Rum, Türk, Arap, Çinli ayırmıyorlar...

Lokmacı köprüsü konusunda kopan fırtınaların bana göre böyle bir üçlü yönü var ve köprünün kaldırılmasının hiçbir faydası olmayacak.

Bunun yanında Talat, köprünün kaldırılacağını açıkladığı an askerle karşı karşıya geldi.

Tüm basın, askerinin bu işe taş koyduğunu ve Talat'ın "Ben kukla

değilim, laf ağzımdan çıktı, geri dönersem namerdim, istifa ederim arkadaş!" türünden çıkışlarını da gündeme taşıdı.

Olay ilk patlak verdiğinde "Talat milli oldu, ilk kez askerle karşı karşıya geldi, hayırlısı olsun" demiştim ancak yaşananların danışıklı dövüş veya suni gündem yaratmak amaçlı olup olmadığı konusunda kuşkuya da kapılmıştım.

Başaran Düzyünlü ve Hasan Hastürer başta olmak üzere birçok tanınmış köşe yazarı köşelerinde, birçok gazete de haberlerinde bu konuyu işlediler.

Ancak ne olduysa Talat'ın TC'ye gidip dönmesinden sonra oldu...

Talat önce İstanbul'da Tayyip Erdoğan ve Abdullah Gül'le görüştü, ardından da Ankara'da Genelkurmay Başkanı Büyükanıt'la.

Adaya döndüğünde de ilk açıklaması, "askerle problemimiz yok" oldu.

"Beni Kıbrıs Türk halkı görevler vererek bu makama getirdi. İstifa diye bir şey yoktur. İstifa, zayıflık belirtisi olur" açıklaması da Talat'a ait.

Talat'ın bu açıklamasını veren gazeteler, çelişkili yayınlar yapmaya devam ediyorlar.

Örneğin Kutlay Erk, Yenidüzen'deki köşesinde istifa olayını doğrular nitelikte yazı yazarken, bir

sayfayı çevirdiğinizde istifa üzerine bir haber, öteki sayfada ise istifayı yalanlayan haberler yayımlanıyor.

Yani durum hükümet gazetelerinde bile tam bir kaosa dönmüş durumda.

Tüm burjuva ülkelerin askeriye teşkilatları, ülkenin temel yönetici güçlerinden biridir.

Askeriye teşkilatı ayrıca sermayeleşmiştir. Kapitalist işletme haline gelmiştir.

Bu durum TC ve arka bahçe KKTC'de de geçerlidir.

Olaya iyiniyetle yaklaşım, "Talat askerle karşı karşıya geldi, AKP askeri ikna etti, sorun çözüldü" düşüncesine kapılmak saflık olur.

Çünkü yaşanan son gelişmeler, askerinin hiç de "ikna" edilmediğini göstermektedir.

TC Genelkurmay Başkanlığı'ndan yapılan açıklama, Talat'ın askerle Lokmacı konusunu görüşmedikleri, sadece nezaket ziyaretinde buldukları açıklamasını yalanlamaktadır.

Hatta aynı açıklama, anayasanın geçici 10. maddesine göndermede bulunmakta ve bölgenin kendilerinin kontrolünde olduğunu ve kendileri istemeden hiçbir işlem yapılamayacağı belirtilmektedir.

Talat ise, yurda döndüğünden beri kelimenin tam anlamıyla kıvırmaktadır.

Önce "istifa yok, askerle problem de yok" demiş, ardından da Lokmacı köprüsünün kaldırılmasıyla ilgili olarak net açıklamalardan kaçınmıştır.

"Karar ortadadır" türünden muğlak açıklamalar, Talat'ın askerinin karşısında bir kez daha eğildiğini ve ilk açıklamalarından çark ettiğini göstermektedir.

Talat, "Ben kukla değilim, ya köprü kalkar ya da istifa ederim" demişti...

Şimdi ise tam tersini söylüyor...

Talat'a göre istifa zayıflık belirtisi...

Ancak "kuklalık" zayıflık belirtisi değil, "gerçekçi" davranmak...

Gerçekle olması gereken arasındaki ayrımı şimdinin yöneticilerinden beklememek gerekli!

Bu ülkeyi yönetenlerin kim olduğunu bir kez daha görmemiz için iyi bir örnek daha yaşandı...

KAMU-İŞ ZAM İSTİYOR

Kamu İşçileri Sendikası (Kamu-İş), Başkan Ahmet Çaluda başkanlığındaki bir heyetle Başbakan Ferdi Sabit Soyer'e ziyarette bulunarak sıkıntı ve taleplerini anlattı.

Geçtiğimiz hafta Başbakan Ferdi Sabit Soyer'i makamında ziyaret eden heyet, emekli maaşları arasında büyük bir dengesizlik olduğunu ve bunun ortadan kaldırılmasını istedi. Heyet ayrıca sigortalı vatandaşların hastanede MR ve röntgen başta olmak üzere diğer hizmetler için de bağış adı altında para ödemek

zorunda bırakıldığını da dile getirerek, bu sorunun da çözülmesini istedi.

Başbakan Ferdi Sabit Soyer ise paralı sağlık "hizmeti" konusunda açıklama yapmazken, emekli maaşları konusunda düzeltmeye gidileceği sözünü verdi.

Sağlık reformu adı altında tedavi satma sektörüne giren

hükümetin emekli maaşlarının iyi bir düzeye çekilmesi konusundaki sözünü tutup tutmayacağı ise belirsizliğini koruyor!

**E.K.I.M KÜLTÜR SANAT
ÜRETİM MERKEZİ
KOL FAALİYETLERİ
BAŞLADI!**

**E.K.I.M. KURSLARI YENİ BİNAMIZDA
BAŞLAMIŞTIR, İLGİ DUYANLAR KAYIT YAPTIRABİLİRLER.
Bilgi için: 0542 859 35 10
Adres: Şehit Sıtkı Hasan Sokak No:5 Kızılbaş Lefkoşa**

Irak'ta Vietnam Taktikleri

Anglo-Amerikan emperyalizmi Irak'ı yalana dayalı kitle imha silahları bahanesi ile işgal ederken savaşın kısa süreceğinde de iddialıydı. Tony Blair ile George Bush'un burjuva medya aracılığı ile pompaladıkları mesaj kamuoyunun beyinlerini yıkamaya yönelikti. Irak'a saldırının amacı tamamıyla başka idi.

Irak'ın işgalinden bu yana aradan 5 yıl geçmesine karşın Irak'ta ne kitle imha silahı bulundu ne de savaş bitti. Pardon! Savaş'ın sona erdiğini işgalden birkaç ay sonra Bush açıklamıştı!

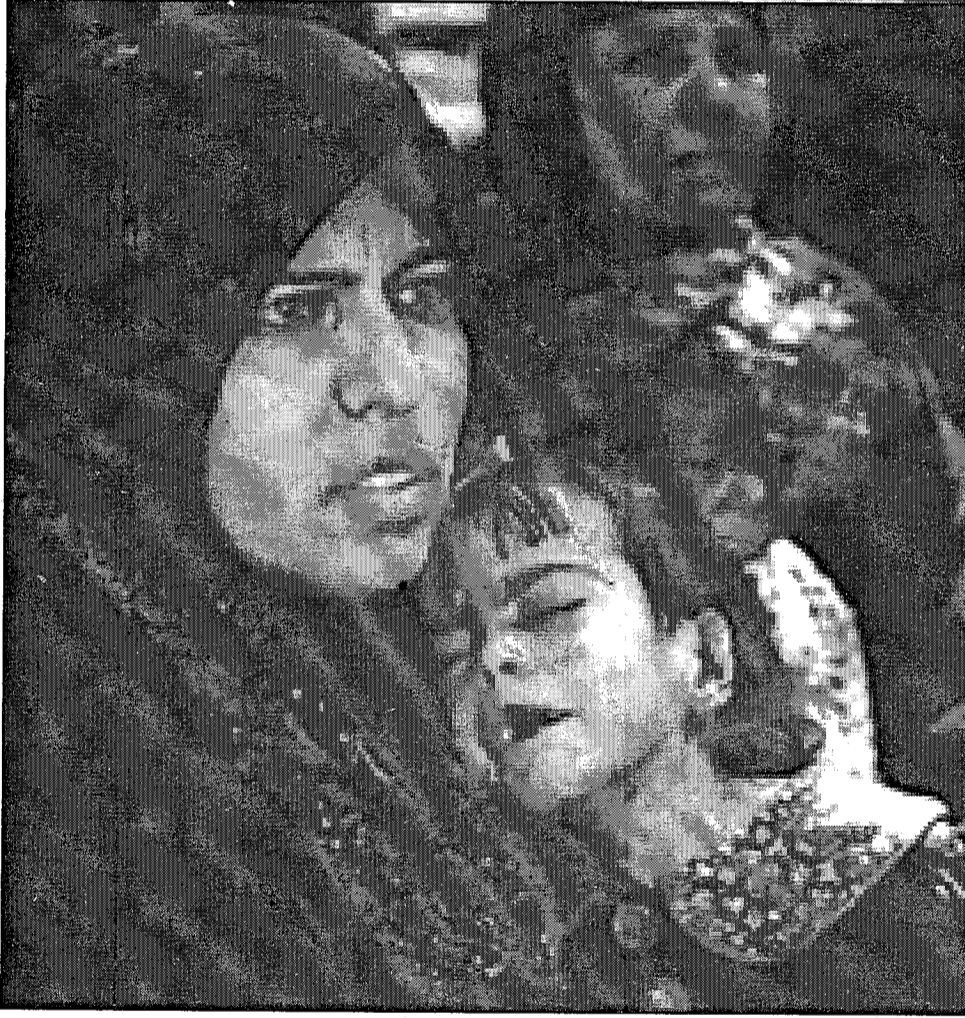
Bu güne kadar Irak savaşı 650 binden fazla insanın hayatına mal oldu. 650 bin kişinin içinde eline silahı dahi almayacak durumda olan çocuklar ve kadınlar, bebeler ve dedeler, nineler ve özürsüz insanlar vardır. Bu da ortalama olarak yılda 110 bin kişinin ölümü demektir. İnsanların elektriksiz, susuz, evsiz-barksız, hastanesiz, doktorsuz, barbar yaşama itilmesinden bahsetmiyoruz bile...

ABD'li ve İngiliz "uzmanlar" Irak'ta savaşın en fazla 5 yılda söneceği konusunda birçok görüş getirdiler. "Uzmanlar" gerek İngiliz gerekse de ABD rejimleri tarafından beslenerek ard arda raporlar sundular. Sözde "değişen şartlar"a göre raporlar. Ancak Bush rejimi geçtiğimiz gün Irak'a 21 bin asker daha göndererek direnişçileri sözde sindirebileceğine inanıyor.

Oysa uygulanmaya konan taktikler Vietnam taktikleri... Ve Vietnam'da kuyruğunu bacaklarının arasına alarak kaçmıştı ABD emperyalizmi... (Gerçi şimdi ise ekonomik olarak Vietnam'ı teslim alıyor - ama o başka bir konu)...

ABD emperyalizminin Irak savaşını kazanmadığını Bush itiraf ettikten sonra, savaş devam ettiği halde işgal güçleri sorumlulukları yerel yönetimlere devrederek beladan kurtulmaya çalıştı. Bu yaklaşım aynen Vietnam'da da denenmiş bir yaklaşımdı. Zaten burjuva "uzmanlar" sürekli olarak Irak'taki savaşı Vietnam ile kıyaslıyorlar.

Sonra da Irak'a 21 bin asker göndererek sözde "silip süpürme operasyonu" ile direnişçilerin artan saldırılarını sınırlamaya hatta onları yenmeye çalışması yine Vietnam'da uygulanan taktiklerdir.

ABD emperyalizmi attığı her adımında kendi kendisinin çukurunu kazıyor. İşgale karşı savaşan Iraklı direnişçilerin en sonunda bu savaşı kazanacağı kesin olmasa da ABD emperyalizminin en sonunda Irak'ı terk etmek zorunda kalacağı ve terk ederken de geriye bir enkaz bırakacağı bir gerçektir.

ABD emperyalizmi Vietnam savaşı sırasında ülkede savaş karşıtı güçlü bir muhalefetle karşı karşıya gelmişti. Savaş ve savaş karşıtı eylemler ABD rejiminin kamuoyu desteğini kaybetmesine neden olmuştu. Ve ABD

emperyalizminin başkanı Nixon "ermiş kişiler"e rapor hazırlatmış ve bu "ermiş kişiler" raporlarında ABD'nin Vietnam'dan bir an önce çekilmesini tavsiye etmişlerdi. Nixon yapar da Bush yapmaz mı aynısını? Eski Dışişleri Bakanı Richard Baker başkanlığındaki komisyon hazırladığı raporda ABD'nin bir an önce Irak'tan çekilmesini tavsiye ediyor. Buna bir de ABD'de savaş karşıtlarının güçlenmesi de eklenirse ABD emperyalizminin Irak'tan çekilmek zorunda kalacağı açıkça görülebilir.

Ancak ABD emperyalizmi bölgeden çekilirken oraları etnik ve

dini temelde bölerek, Irak'ı küçük küçük özerk bölgelere bölerek kontrolü altına alabilecek yerleri kontrolü altına alacaktır. Örneğin Irak Kürdistan'ı bu bölgelerden biridir. Güney Irak'ı Iraklılara bırakır numarası ile oradaki kontrolü İngiliz'lerin "emin eller"ine terk etmekten de geri durmayacak.

Kavganın şu anda iç bölgelerde cereyan etmesi ABD askerlerinin bu bölgeleri tam kontrolü altında tutmadığını gösteriyor.

Ve ABD emperyalizmi Kürt bölgesini kendine yakın tutarak bir miktar da petrol yatakları olarak zengin olan orta bölgelere de hükmetmeye çalışıyor.

Iraklı Kürt liderler sırtlarını ABD emperyalizmine dayayarak bugün ahkam kesebilirler. Ancak yarın kabağan halk hareketi karşısında kendilerini Güney Vietnam rejimi konumunda bulabilirler de...

Irak'ta gerek savaş öncesi gerekse de savaş sonrası yaşanan gelişmeler sadece ABD emperyalistleri ile değil ayrıca herhangi bir emperyalist güçle aynı yatağa giren ve girmek için çırpınanlara ibret olmalıdır.

Ya ülkenin bağımsızlığı için her türlü dayatmalara boyun eğmeyeceksin ve özgürlüğünü kazanacaksın ya da emperyalizmin piyonu olarak halkın nefretini kazanacaksın.

Lokmacı barikatında yaşandığı gibi...

Nepal'de Yeni Kabine

Yedi Parti İttifakı ile Maoocular yeni anayasanın 15 Ocak'ta uygulamaya konacağını açıkladılar.

Yedi Parti İttifakı liderleri ve Maoocu liderler Başbakanlıkta yaptıkları toplantıda 330 üyeli geçici parlamento oluşturma kararı aldılar. Geçici parlamento geçici anayasayı uygulamaya koyacak.

Halehazırdaki parlamento kabine tarafından sunulan geçici anayasayı onaylamış durumdadır.

Varılan anlaşmaya göre Maoocular parlamentoda elde edecekleri sandelye sayısı karşılığında silahlarını BM gözetimi altında kilif altına alacaklar.

Bu şekilde demokratik güçler yüzyıllardır Nepal halkını feodal baskı ile yöneten kraliyetin üstesinden gelmiş olacaklar. Ancak yeni oluşturulan iktidar Lenin ve Stalin'in öngördüğü gibi işçi ve köylülerin devrimci demokratik iktidarı olmayacaktır.

Chavez Devletleştirmeye Devam Dedi

Venezuela Başkanı Chavez kilit öneme sahip şirketleri de devletleştirmeyi düşündüğünü açıkladı.

Chavez Venezuela'nın telefon ve enerji şirketlerini devlet kontrolüne alma yanında Orinoco bölgesindeki petrol rafinesindeki yabancıların sahipliğine de son vermek istediğini yeni kabine için yemin töreninde halka hitabında açıkladı.

Aynı konuşmada Chavez Amerika Devletleri Örgütü Genel Sekreterini de istifaya davet etti; Amerika Devletleri Örgütü Genel Sekreteri Venezuela hükümetinin özel TV istasyonları lisansı vermeme kararını kınadı.

Chavez'in bu açıklamaları karşısında ABD Chavez'i Latin Amerika'yı karıştırmakla suçlamaktadır.

Chavez ise kilit şirketlerin devletleştirilmesi ile sosyalizme gittiğini iddia ederek kimsenin ve hiçbir şeyin bunu engelleyemeyeceğini söylemektedir.

Chavez ayrıca Venezuela Merkez Bankası'nın özerkliğine de son vermeyi talep ederek parlamentoya daha fazla yetki için başvuracağını da açıkladı. Merkez Bankası direktörleri Chavez'i ülkenin petrol zenginliğini mürsifce harcamakla suçlamışlardı.

Devletleştirme ilk etapta ABD'nin sahip olduğu elektrik firmasını ve Venezuela'nın en büyük telefon firmasını etkileyecektir. Bu firmalar emeklilik ödeneklerini asgari ücretin altında tutmaktadırlar. Daha önce Chavez emeklilik ödeneklerini artırmadıkları takdirde bu firmaları devletleştireceğini açıklamıştı. Ancak Amerika'dan yapılan açıklamalar tam tersi yöndedir; bu

haber kendileri için sürpriz olduğu ve durumun çok ciddi olduğu açıklaması geldi.

Beyaz Saray'dan ise devletleştirmenin dünyada uzun ve belirsiz bir başarısızlık tarihi olduğu açıklaması yapıldı. Beyaz Saray Ulusal Güvenlik Konseyi de herhangi bir ABD şirketi bu devletleştirmeden etkilenirse tam olarak telafi edilmelerinin beklendiğini açıkladı.

Devletleştirilmeden etkilenenler olan şirketlerin başında ABD elektrik ve telefon şirketleri gelmektedir. Halihazırda Chavez'in yaptığı açıklama ile bu şirketler

borsada değer yitirmişlerdir. Bunların yanında Venezuela ham petrol fiyatı da borsada düşüş yaşadı.

Chavez'in yabancı firmalara karşı bu uygulamaları her ne kadar da kendi halkını düşünerek yapılmış olsa da bu yöntemlerle sosyalizme

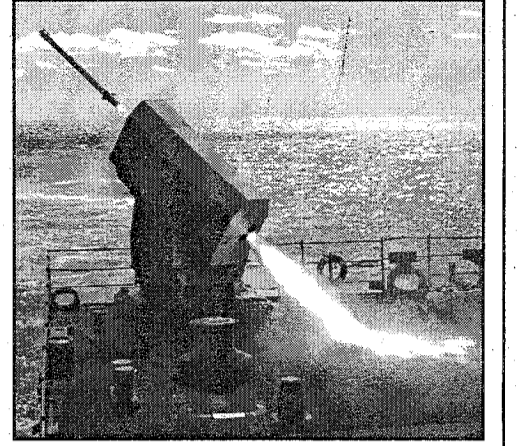
gidilebileceği yönündeki açıklamaları aynı zamanda bilimsel sosyalizm çalışmaları engelleme çalışmasıdır da. İşçilerin iktidarda olduğu sosyalizmdeki devletleştirme ile burjuva devletleştirmeyi birbirine karıştırmaktadır. İşçilerin iktidarda olduğu sosyalist sistemlerde devlet işçiler önderliğinde bir işçi ve yoksul köylü devletidir. Devletleştirilen tüm büyük sanayideki üretim araçları ve büyük toprak sahiplerinin toprakları bu yolla işçi ve yoksul köylülerin kendi refahları için hizmetlerindedir. Diğer taraftan burjuva devletlerde devletleştirilen herşey, devleti işçileri, emekçileri ve köylüleri bir sömürü aracı, kendisi için zenginliğine zenginlik katma aracı olarak tutan burjuvalarıdır.

ABD'de Grev Kırıcıları

Raytheon Missile Systems şirketi iki ay önce greve giden işçilerinin yerine başka işçileri işe almaya başladı.

Arizona'da Tomahawk füzeleri üreten ve ABD Savunma Bakanlığına bağlı diğer bir projede yer alan Raytheon Missile Systems şirketi dışardan işçi getirerek grevi kırmaya çalışmaktadır. Şirketin Uluslararası Makinistler Birliği üyesi 2 bin çalışanı daha iyi ücret ve iş koşulları nedeni ile iki aydan beri grevde.

İşveren dışardan işçi getirerek, çalışanlar üzerinde baskı uygulayarak grevi kırmaya çalışmaktadır. İşverenin bu tutumu karşısında sendika bu hareketin grevci işçilere bir hakaret olduğu açıklayarak protesto etti.

Sendika üyelerinin yaklaşık yüzde 90'ı işverenin teklif ettiği anlaşma şartlarını endüstriyel standartların altında olduğu ve de belirsizlikler içerdiği için reddetmişti.

Grevciler sağlık sigortaları için kesintilerin çok fazla yükseltildiğini ve ücretlerdeki artışların da çok az olmasının kabul edilebilir olmadığını vurguluyorlar.

Fransa'da Seçim Yatırımları

Fransa'da 2004 raporlarına göre 86 bin evsiz bulunmaktadır. Ancak verilere göre otel, barınak ve kötü koşullarda yaşayan 3 milyondan fazla insanın bulunduğu bildirilmektedir.

Fransa'nın başşehri Paris'te evsizler yan sokaklarda ya da köprü altlarında yaşamaktadırlar.

2005 Aralık ayında -bir çok Avrupa ülkesi Noel ayı olan bu ayda sokakta yaşamak zorunda olanlar için, kendi vicdanlarını rahatlatmak için olsa gerek, başlarını sokacakları geçici yerler ayarlamaktadırlar. Tabii Noel'in ertesi günü bu geçici barınaklardan çıkarılmaktadırlar- bir yardım kuruluşu paris'te sokakta yaşayanlara çadır dağıttı. Bu günden sonra Parisli evsizler çadırlarda yaşamaya başladılar.

Politikacılar üzerinde baskı oluşturmak üzere Don Kişot'un Çocukları isimli bir grup da Paris'in gözde semtinde kanal boyunca çadırlarını kurdular ve de boş bir

işhanına yerleştiler. Şu an itibarıyla bu kanal boyunca 250 çadırın bulunduğu ve devamlı da insanların çoğaldığı bildirilmektedir. İşhanına yerleşen evsizler buraya Konut Krizi Bakanlığı ismini verdiler. Bu işhanının 2004 Mart ayından beri boş olduğu fakat bu ay satışa çıkarılacağı bildiriliyor.

Bu protesto, zengin bölgelere çadırlar kurma ve Fransa'nın diğer şehirlerine de sığınmış durumdadır.

Bunun üzerine cumhurbaşkanı Chirac alışılmamış yılbaşı mesajında hükümetten konut sorununa eğilmesini istedi. Sosyalist parti lideri, Paris Belediye Başkanı ve de İçişleri Bakanı Sarkozy konut sorununda duyarlılıklarını belirttiler.

Fransa'da ilkbaharda cumhurbaşkanlığı seçimleri vardır. Paris'in yoksul kesimlerindeki halkı ayaktakımı olarak adlandıran Sarkozy'nin de bu seçimlere katılması beklenmektedir.

İŞÇİ YATI EVİNDE YIKIM

Gönyeli'deki Kaner arsaları üzerinde bulunan bir işçi yati evi önceki hafta Gönyeli Belediyesi ekiplerince Belediye ve müteahhidin anlaşması sonucu yıkıldı. Gönyeli Belediye Başkanı Ahmet Benli, bu tür görüntülerin hızla büyüyen ve modernleşen Gönyeli'ye yakışmadığını belirtti ve kendileriyle işbirliği yapan müteahhit Aşkın Özdirene teşekkür etti.

Müteahhitlerin kolay çalıştırma koşulu bulduğu için bu tür yati evlerini tercih ettiğini de kaydeden Ahmet Benli, işçilerin sağlıklı ortamda yaşamasının birinci şartları

olduğunu ve bu evlerin konut olarak bile kullanılmayacağını altını çizerek, bu tür izinsiz ve kötü binaları yıktıklarını ve inşaatlarda barınmanın da önüne geçtiklerini

iddia etti.

Yıkılan yati evinden alınan işçilerin sağlıklı bir ortam olduğu söylenen işçi lojmanlarına taşındığı da kaydedilirken, bu lojmanların nerede ve nasıl olduğu, kira ücretinin işçiler mi yoksa patron tarafından mı karşılandığı konusuna açıklık getirilmedi.

İşçi lojmanları tabir edilen yerlerin kiralarının, elektrik ve su giderlerinin işveren tarafından karşılanması gerekmektedir.

İşçiler, bu konuda işverenlerinden haklarını talep etmeyi ihmal etmemeli, aksi durumda yasal yollara başvurmasını bilmelidir. İşçilerin barınmasından ulaşımlarının sağlanmasına kadarki ihtiyaçları, yasal olarak işverenin sorumluluğundadır.

LOKMACI'DAN NASİPLENENLER

Lefkoşa Belediye Başkanı Cemal Bulutoğulları, Lokmacı Barikatı'nın açılması için Cumhurbaşkanı M. Ali Talat'a seslenerek, bu görevi kendisine vermesini istedi.

Bulutoğulları yaptığı açıklamada, her iki tarafın belediye başkanlarının da barikatın açılmasından yana olduklarını ve iki belediyenin de sınırları dahilinde işyerleri olduğundan dolayı bu sorunu siyasi arenaya taşınmadan kendilerinin çözebileceğini iddia etti.

Cemal Bulutoğulları, sorunun çözümünün belediyelere bırakılması halinde mümkün olduğunu söyleyerek, güney Lefkoşa Belediye Başkanı Eleni Mavru'nun da başkanlıkla ilgili yasal birtakım sorunları gidermek için kendisinden süre istediğini ve barikatın açılması için çalışma yürüteceğini belirttiğini kaydetti. Sorunu siyasi değil, ekonomik bazda ele alan Bulutoğulları, bu olayı iki toplum yararına çözüp ekonomik yönden fayda getirecek şekilde barikatın açılmasını sağlamak istediklerinin altını çizdi.

Kapının açılmasının Rum tarafının tavrına bağlı olduğunu da iddia eden Bulutoğulları, Ocak ayının köprüünün açılması için tek tarih olduğunu da söyleyerek Lokmacı barikatı konusundaki açıklamanın Cumhurbaşkanı'nca yapılmasının kendisini üzdüğünü ancak büyüklerine saygı duyduğunu da belirtti.

Değil Lokmacı Barikatı'nın kaldırılması, küçük bir köprüünün yıkılması bile Ankara'da krize neden olurken, TSK soruna

müdahale edip sert demeçler yayınlarken Bulutoğulları'nın olayı siyasetten uzak bir şekilde çözüme çabası boşuna bir çaba olarak değerlendirilmelidir.

Kaldı ki, her iki tarafın işletme sahiplerinin ekonomik çıkarına yönelik bir çözüm için kendisinin görevlendirilmesini isteyen Bulutoğulları, bu noktada yine siyaset yapmaktadır.

Kıbrıs sorununun kökeninde yatan nedenlerden birisinin de, her iki toplum mensubu işletme sahiplerinin, işadamlarının kâr savaşı olduğu düşünüldüğünde, Cemal Bulutoğulları ve Eleni Mavru'nun da Lokmacı konusunda çok "iyiniyetli" ve de "barışçıl" görünen çabalarının kendi patron gruplarını daha da zengin etme çabasından öte değildir.

Cemal Bulutoğulları ve Eleni Mavru, Lokmacı barikatını açamazlar.

Açsalar bile bu, halkların kardeşliği ve birleşik Kıbrıs'a doğru atılmış bir adım olarak değil, kendi patronlarının daha da kâr etmelerine olanak tanımak için yapılmış bir faaliyet olur!

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi Ödüyorum,
İşçi Sınıfının Verdiği
Vergilerden Elde
Edilen Kaynaklarla
Sermaye Sınıfı Daha
da Güçlendiriliyor!**

LEFKE KADINLARINDAN PROTESTO

Lefke Kadınlar Konseyi ile Lefke ve Çevresi Öncü Kadınlar Derneği, Lefke ve çevresinin CMC maden atıkları tarafından kirletildiğini belirterek, bölgenin çözülmesi için yetkililere çağrıda bulundu. İki örgütün yaptığı ortak açıklamada kendilerinin yetkilileri her fırsatta göreve çağırdıkları, ancak ne geçmişte ne de bugün sonuç alıcı bir çalışma yürütülmediği kaydedildi.

Lefke'deki kirlilikten dolayı Çevre Dairesi ve Sağlık Bakanlığı'nın sorumlu tutulduğu ortak bildiriye yetkililerin konu hakkında bir türlü açıklama yapmamaları da eleştirildi.

Lefke'nin çevre sorunu on yıllardır dillendirilen, birçok habere ve araştırma belgesine, hatta mahkeme davalarına konu olmuş bir sorundur.

Lefke'de bulunan CMC maden ocağının atıkları, hem denizi, hem yer üstünü, hem de yer altı sularına

karişarak yiyecekleri ve hayvanları zehirlenmektedir.

Lefke'de yağmur yağdığında denizin kahverengi-kırmızı arası bir renk aldığı söylemek, artık çokça bilinen bir gerçeği tekrarlamak olur.

Lefke'de yaşanan ölümlerin %90'lık bir oranının kanserden kaynaklandığı ve siyanür başta olmak üzere madende kullanılan bir çok kimyasal madde ile maden atıklarının havaya, yer altı sularına karişarak insanların sofrasına konuk olduğunu belirtmek de, bilinmeyen bir gerçeği açığa çıkarmak olmaz.

Bu sorunların tamamı bilinmektedir! Sorunlar bilinmekte ancak insanların göz göre göre zehirlenerek kanser edilmesine karşı hiçbir girişimde bulunulmamaktadır.

İnşaatçılara, genelev patronlarına, kumarhanelere dağıtılan kredilerin onda biriyle Lefke'deki çevre

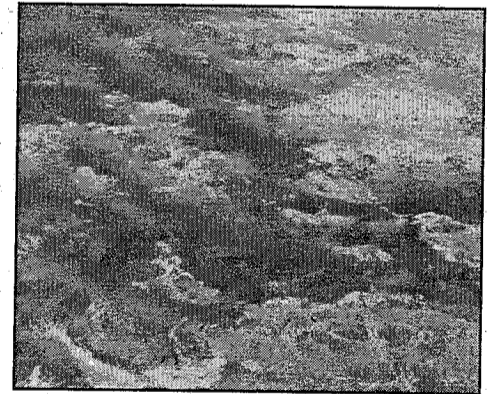
sorununun önemli bir kısmı çözümlenebilecekken, hala daha bölgeye dair bir çalışmanın yürütülüyor olması, akıllara hükümetin ve bakanlıklar ile dairelerin kârlı olmayan alanlara yatırım yapmadıklarını getirmektedir.

Patronlara faydalı olacak her alana yatırım yapan, teşvik kredileri dağıtan, onların daha da zenginleşmesi için vergi ve veraset yasaları bile çıkartan meclis, Lefke'deki halkın zehirlenerek öldürülmesi karşısında en ufak bir çalışma yapmamakta, en ufak bir fon bile ayırmamaktadır.

İnsanlar, gözlerinin içine baka baka ölüme itilmektedir!

İnsan hayatı, dağı taşı dolduran villalardan, apartmanlardan ve de kumarhanelerden, genelevlerden daha önemlidir!

Devletin "gelirleri" Lefke'nin çevre

sorununu ortadan kaldırmaya yeterli olabilecektir! Ancak o gelirlerin kimlerin cebine gittiği ve nerelere harcandığı en önemli konudur! Bu sistem, Kıbrıs halkını sağlıklı, mutlu ve refah içerisinde yaşatabilecek kaynakları varken, bunu patronların ve onların uşaklarının cebine akıtmakla, insanların canını hiçe saymaktadır!

Lefke'nin çevre sorunu da bunun en güzel örneğidir!

"SORUN EMPERYALİZMDEN KURTULMA SORUNUDUR!"

Kıbrıs Sosyalist Partisi Genel Sekreteri Kazım Öngen son günlerde yaşanan Lokmacı Köprüsü sorunu ile ilgili Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin görüşlerini açıkladı.

Sorunun emperyalizmden kurtulma sorunu olduğunu belirten Öngen'in mesajını altta yayınlıyoruz:

SORUN EMPERYALİZMDEN KURTULMA SORUNUDUR!

Lokmacı köprüsünün yıkılmasıyla ilgili oluşan gündem Kıbrıs sorununun özünü ortaya koymuştur.

Cumhurbaşkanı Mehmet Ali Talat'ın, "köprü ya yıkılır ya da istifa ederim. Kuklalığı kabul etmiyorum" açıklaması, Ankara'nın olaya el atmasıyla sonuçlanmıştır.

Sn. Talat, apar topar Ankara'ya gidip AKP hükümeti ve Genelkurmay Başkanı Org. Yaşar Büyükanıt'la görüşmüş ve adaya döndüğünde bir gün önce söylediklerini savunamaz hale gelmiştir.

Sn. Talat'a bir gün içinde ne olmuştur da demeçleri bu kadar cılızlaşmıştır?

Talat, bu sorunun yanıtını halka vermek zorundadır.

Ankara'da neler yaşanmış, neler konuşulmuştur?

Kendilerini seçilmiş ve halkın iradesi olarak görenler, askerinin basit bir köprü'nün yıkılmasını ya da ayakta kalmasını bile yine o "seçilmişlerin" eline bırakmaması, Kıbrıs'taki esas sorunun emperyalizm ve işgalden bağımsız olup olmama sorunu olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur.

Sorun, Kıbrıs sorununun çözümünde ilerleme sağlamayacağı kesin olan bir köprü'nün kalkması veya durması değildir.

Sorun, Ankara başta olmak üzere emperyalist güçlerin Kıbrıs'ı yönetmesi sorunudur.

Ekonomiden siyasete dek yaşamın tüm alanını elinde tutan sömürgeci zihniyet, Talat'ın sözde "istifa" restini görmüş ve gücünü masaya yatırarak Talat'ı hizaya getirmiş ve Talat'ın askerle sorunu olmadığı demecini vermesi ile köprü konusunda çark etmesini sağlamıştır.

Ankara, yine baskıcı ve sömürgeci yüzünü göstermiştir!

TC Genel Kurmay Başkanı

Büyükanıt'ın Talat'ı yalancı çıkarıp ardından itibarını iade edebilmek için köprü'nün açılışına razı olduğunu ifade etmesi son söz sahibini göstermiştir.

Bu somut durumda, "CTP ve Talat'ı

rahat

biraksalar barışa,

çözüme ve demokrasiye kavuşabiliriz" düşünceleri de son derece yanlıştır.

Yaşananlardan "CTP ve Talat'ın işgale karşı bir tavrı vardır ancak buna karşı harekete geçecek koşullar yaratılmamaktadır" sonucu da bir o kadar yanlıştır.

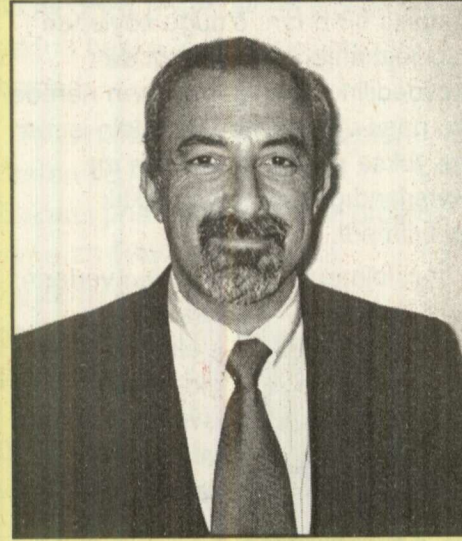
CTP yönetimi ve Talat'ın emperyalist TC ve diğer emperyalistlerle hiçbir çelişkisi yoktur!

İşgal ve sonuçları ile emperyalizmle çelişkisi olanlar, Kıbrıs sorununu garantörler ve emperyalistlerin çıkarına, emperyalizmden kopmadan çözmeye uğraşan siyasetten, halkın çıkarına çözecek Anti-Emperyalist siyasete kaymak zorundadır.

İşgal ve sonuçları ile emperyalizmle çelişkisi olanlar, Talat'ın deyimiyle "kuklalığı" reddedip kendilerini ve halkı mücadeleye sevk etmek zorundadır.

Ancak bu yapılmamakta, oturan makamlar korunmaya çalışılmaktadır.

Bu tür yöneticiler var olduğu

sürece de ne halkın iradesi dikkate alınacak, ne de başımızdaki postal tehlikesi sona erecektir.

Sorun, partimizin başta da belirttiği üzere emperyalizm ve

işgalden kurtulma, bağımsız olup olmama sorunudur.

Sorun, emperyalizmin güdümünden kurtulup basit bir köprüyü yıkabilecek iradeyi gösterebilme sorunudur.

Sorun, onurlu yaşayıp yaşamama sorunudur.

Kıbrıs'ın başında Anti-Emperyalist bir cephe hükümeti olmadığı sürece de demokrasi adı altında kuklalık, bağımsızlık adı altında bölünmüşlük, huzur ve refah adı altında baskı ve sömürü varlığını korumaya devam edecektir.

Kıbrıs Sosyalist Partisi Merkez Komitesi (a)

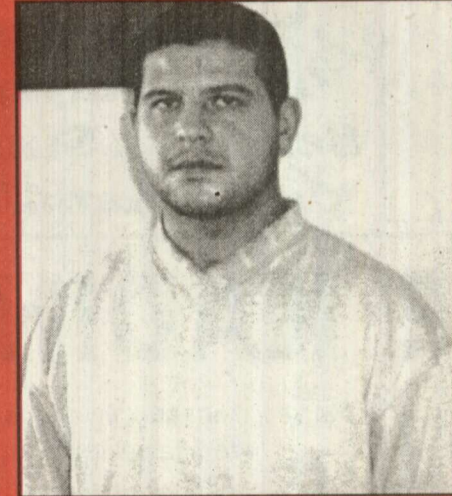
Genel Sekreter Kazım Öngen

KSP GB'DEN EDON'A MESAJ

EDON 5-7 Ocak tarihlerinde Lefkoşa Uluslararası Merkezi'nde 15'inci Kongresini düzenledi.

"Dünyayı Değiştirerek Yaşamımızı Değiştiriyoruz"

Gençlik Birimi olarak gerçekleştirilen kongrenizi en devrimci duygularımızla selamlar, kongrenizin alacağı kararlarıyla adamızın bağımsız, birleşik ve özgür bir yaşama kavuşması mücadelesinde itici bir güç olmasını dileriz.

İsmi altında yapılan kongreye Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi de bir mesaj gönderdi. KSP Gençlik Birimi Sekreteri Kamil İncirlili adına

gönderilen mesajda EDON'a Kıbrıs sorununun çözümü ile ilgili çalışmalarının merkezine anti-emperyalist mücadeleyi koyması çağrısı yapıldı.

Kamil İncirlili'nin mesajını altta yayınlıyoruz:

"Değerli yoldaşlar, değerli dostlar,

Kıbrıs Sosyalist Partisi

koşullarda, kongrenizi emperyalizme karşı tüm ilerici, devrimci ve komünistlerin, işçi ve emekçi halkımızın birleşik, örgütlü ve bilinçli mücadelesini merkez alması dilekleriyle bir kez daha selamlar, çalışmalarınızda başarılar dileriz."

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım LTD.

Posta Adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sok.

No:5 Kızılbaz Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 70 680

Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.

Adres: Cengizhan Sok. No:7

K.Çiftlik Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 74 872

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net